

SOBRE A PESCA DEPORTIVA SUPOSTAMENTE ECOLÓXICA

María Gigirey Suárez e Xan Duro Fernández

CANDO AS CHAMADAS AO COIDADADO E RESPECTO Á NATUREZA DISCRIMINAN PARTES DELA, A VACUIDADE DO SEU SIGNIFICADO CONTRADÍ A ESENCIA DO ECOLOXISMO: O RESPECTO A TODOS OS ELEMENTOS DA NATUREZA. A PESCA SEN MORTE (CAPTURADA E SOLTA DOS PEIXES), DEFENDIDA POR PESCADORES CONSERVACIONISTAS, TAMÉN IMPLICA UN MALTRATO AOS PEIXES.

Fago o meu primeiro lanzamento da mañá, deixo afondar, e o pique non se fai agardar, é un imponente exemplar de Marrón. Cando consigo traelo ás miñas mans e logo dunha feroz pelexa, o cansazo vese nos seus ollos. Levoume tempo reanimalo pero conseguino. Cando por fin o vexo sosterse só, apártoo coas miñas mans pero non marcha, é como se entendese o meu proceder, como se comprendese que á miña beira fica seguro (...)

Claudio Alberto Jerez (www.apescar.com)

A pesca sen morte parte dun erro fundamental que anula de feito todas as súas pretensións de respecto ao medio ambiente: o absoluto desprezo polas vítimas desta práctica, os peixes.

Aínda que os peixes non poidan berrar cando están a sufrir dor ou fican aterrorizados, o seu comportamento amosa claramente a súa capacidade de sentir esa dor cando son feridos. Distintas investigacións¹ demostran que os peixes (ao igual que outros vertebrados como os humanos) posúen un sistema altamente desenvolvido que os protexe da dor severa mediante a segregación de substancias opiáceas no seu sangue. Isto xa demostra a súa capacidade de sentir.

A pesca deportiva implica un maltrato real dos peixes, tanto no feito de pescalos como na manipulación antes de botalos outra vez á auga:

- O anzol fúralles o ceo da boca, causándolles feridas que os mutilan, cando non impiden a súa capacidade de alimentarse.
- Os tecidos dos peixes, fóra da auga, están suxeitos a presións menores ás da auga. Isto provoca grandes alteracións nos seus sistemas periféricos, afectando ao sistema linfático ou á presión venosa. Perden sangue a través das galadas, que ao coagular reduce a superficie respiratoria efectiva.
- A desecación e o manipulado afectan a cuberta mucosa da epiderme, unha parte esencial que protexe ao peixe de

microorganismos perniciosos. Se aínda por riba se colle o peixe cun pano seco, os danos multiplícanse.

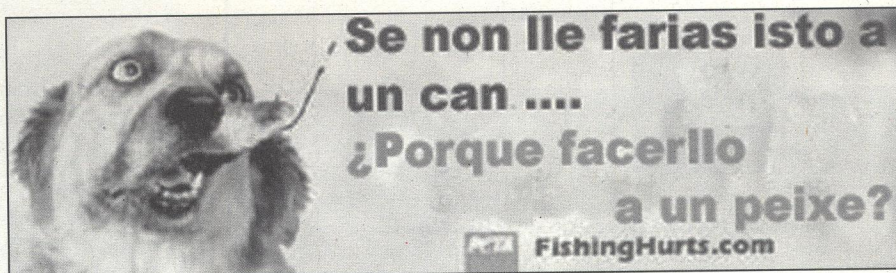
- A loita por ceibarse do anzol na auga fai que o peixe empregue o chamado *sistema muscular branco*. Son músculos de forza explosiva pero de curta duración que provoca unha grande acumulación de ácido láctico, quedando o sistema muscular en estado de fatiga extrema ate a súa eliminación. Un peixe esgotado tardará varias horas en se recuperar, tempo durante o cal será presa doada.²

Alguns pescadores deportivos afirman que a mortalidade do peixe así pescado sitúase entre o 2% e o 12%. Pola contra, estudos recentes feitos polo Oklahoma Department of Wildlife Conservation e a Universidade Texas Tech sitúan esta mortandade entre o 43% e o 62%. Os cálculos feitos polos pescadores baséanse nun dato irreal e irrelevante: o número de peixes vivos no momento da súa liberación, ignorando a mortandade posterior como consecuencia dos danos infrinxidos.

O erróneo do termo ecolóxico aplicado á pesca deportiva non se fundamenta unicamente na crueldade sobre os peixes, senón tamén nos danos ás outras especies que poboan os ríos. A perda e ruptura dos aparellos de pesca é unha das ameazas máis importantes para a fauna de ribeira. O pescador máis coidadoso e concienciado non pode evitar que a tanza se rompa cando se enreda en rochas ou raíces ou que os anzois se traben e perdan. A suma de moitos anacos pequenos de tanza convértese nun enorme problema para os animais.

Os aparellos de pesca poden danar aos animais de moitas maneiras: os paxaros e morcegos poden enredarse nos anacos pendurados das árbores morrendo de fame e sede, poden enredarse baixo a auga afogando, os poliños poden esganar ao liarse cos anacos empregados para construír o niño. Os anzois, ao seren tragados accidentalmente, causan danos á boca e á gorxa impedindo a alimentación. Os pesos de chumbo intoxican aos paxaros e os enganados de plástico atoa os intestinos provocando a morte.

A pesca é unha mostra máis da inconsciencia e franca crueldade do ser humano co resto da fauna. ¿Que pensaríamos se alguén defendese as touradas sen morte (só lle cravarían as bandeiriñas e a pica) ou a caza sen morte (por exemplo, con trampas que "só" lle mancaran ás patas ao animal)?

¹ Fox, Michael W., D.V.M, Ph.D., *Do fish have feelings?*. The Animal's Agenda. July/August 1987, pp. 24-29

² Lord Medway, et al. *Report for the Panel of Enquiry into shooting and angling*. Royal Society for the Prevention of Cruelty to Animals, 1979